

Datum van inontvangstneming : 24/11/2025

Zaak C-660/25

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

9 oktober 2025

Verwijzende rechter:

Egri Járásbíróság (Hongarije)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

26 september 2025

Verzoekende partij:

Bentrac Fuvar Kft.

Verwerende partij:

Basalt Stone s.r.o.

[OMISSIS]

In de procedure die door verzoekster, Bentrac Fuvar Kft. ([OMISSIS] Felsőtárkány (Hongarije) [OMISSIS]) [OMISSIS], is ingeleid tegen verweerster, Basalt Stone s.r.o. ([OMISSIS] Banská Bystrica, Slowakije [OMISSIS]) [OMISSIS], betreffende een vordering tot betaling van huur, heeft de Egri Járásbíróság (rechter in eerste aanleg Eger, Hongarije) het volgende

BESLIST

De verwijzende rechter schorst de procedure en verzoekt het Hof van Justitie van de Europese Unie (hierna: „Hof”) om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen.

- 1) Moet artikel 7, punt 1, van verordening (EU) nr. 1215/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2012 betreffende de

rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken (hierna: „Brussel I bis-verordening”) aldus worden uitgelegd dat de plaats van uitvoering van elk van de wederzijdse prestaties afzonderlijk rechterlijke bevoegdheid doet ontstaan indien de vordering van de eiser slechts strekt tot uitvoering van de hem toekomende prestatie?

- 2) Indien de wederzijdse prestaties in het kader van de overeenkomst tussen partijen afzonderlijk moeten worden onderzocht, moet artikel 7, punt 1, van de Brussel I bis-verordening dan aldus worden uitgelegd dat de plaats van uitvoering van de gevorderde geldelijke tegenprestatie rechterlijke bevoegdheid doet ontstaan, ongeacht de specifieke kenmerken van de overeenkomst?

[OMISSIS]

MOTIVERING:

Feiten

Verzoekster is een in Hongarije geregistreerde handelsvennootschap die zich onder meer bezighoudt met de verhuur en financiële leasing van vrachtwagens, bouwmachines en andere materiële activa in verband met de verhuur van voertuigen. Verweerster is een in Slowakije geregistreerde handelsvennootschap die zich voornamelijk bezighoudt met mijnbouw en de winning van basaltgesteente. Op 21 april 2023 sloten verzoekster, als verhuurder, en verweerster, als huurder, een huurovereenkomst (huurovereenkomst voor machines) met betrekking tot drie vierassige vrachtwagens en twee rupsgraafmachines. Het was de bedoeling van verweerster om met de gehuurde machines mijnbouwactiviteiten uit te voeren in de steengroeve van Bulhary-Smrečiny in Slowakije. In de huurovereenkomst werd de steengroeve van Bulhary-Smrečiny vermeld als plaats van uitvoering van de werkzaamheden. In de overeenkomst is bepaald dat zaken die niet in deze overeenkomst zijn geregeld, worden beheerst door de bepalingen van het Hongaars burgerlijk wetboek. De huurprijzen werden vastgesteld in euro. De huurovereenkomst is opgemaakt in Eger (Hongarije) en is alleen ondertekend door de verhuurder. De documenten waaruit de naleving van de prestaties blijkt zijn eveneens opgemaakt in Eger, ondertekend door beide partijen en geven aan dat de volgende prestaties zijn geleverd in ruil voor een vergoeding in euro: dekking [van de behoeften] van de steengroeve Bulhary-Smreciny (huur van de machines), waarbij de klant verantwoordelijk is voor het tanken van diesel in de machines. Verweerster moest de huur betalen op verzoeksters bankrekening [OMISSIS] bij Erste Bank Hungary Zrt. in Hongarije.

Vordering ingesteld door verzoekster en formele verdediging van verweerster

Verzoekster heeft als schuldeiser verzocht om een Europees betalingsbevel tegen verweerster als schuldenaar. In het verzoekschrift werd vermeld dat tussen de partijen een huurovereenkomst voor machines was gesloten. De schuldenaar nam de voertuigen in bezit om deze te gebruiken, maar betaalde de gefactureerde huur niet volledig. In het Europees betalingsbevel heeft verzoekster als grondslag voor de bevoegdheid van de rechter de door de partijen overeengekomen jurisdictie, de plaats van nakoming van de verbintenissen en de plaats waar de schade is ontstaan, aangegeven. De schuldenaar heeft een verweerschrift ingediend, waardoor de betalingsbevelprocedure is omgezet in een gewone civiele procedure.

Overeenkomstig artikel 17, lid 1, van verordening (EG) nr. 1896/2006 van het Europees Parlement en de Raad tot invoering van een Europese betalingsbevelprocedure (hierna: „verordening nr. 1896/2006”) heeft verzoekster verweerster voor de Egri Járásbíróság gedaagd.

In haar verweerschrift heeft verweerster een procedurele exceptie opgeworpen en verzocht om beëindiging van de procedure op grond van artikel 240, lid 1, onder b), van de Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (wet CXXX van 2016 houdende het wetboek van burgerlijke rechtsvordering; hierna: „wetboek van burgerlijke rechtsvordering”). Verweerster voerde aan dat er geen sprake was van de algemene bevoegdheid van artikel 4 van de Brussel I bis-verordening, dat in het verzoekschrift geen andere bevoegdheidsgrond is vermeld en dat er volgens haar ook geen andere bevoegdheid bestaat. Verweerster verwees naar rechterlijke beslissing BH 2019.3.80, op grond waarvan zij ook een exceptie van onbevoegdheid kan opwerpen in het verweerschrift dat zij heeft ingediend in de contentieuze procedure die naar aanleiding van het verweer is gevoerd. Verweerster voerde aan dat de plaats waar de verhuur van de machines plaatsvindt, de steengroeve van Bulhary-Smrečiny, in Slowakije is. Verweerster verwees naar overweging 16 van de Brussel I bis-verordening.

Op verzoek van de rechter heeft verzoekster aangegeven dat de bevoegdheid van Hongarije was gebaseerd op artikel 7, punt 1, onder a), van de Brussel I bis-verordening als bijzondere bevoegdheidsgrond. Zij voerde aan dat de documenten waaruit de naleving van de prestaties blijkt hoe dan ook in Eger, Hongarije, waren opgemaakt, hetgeen de grondslag biedt voor de bevoegdheid van Hongarije. Verzoekster heeft – net zoals verweerster – aangevoerd dat er tussen partijen geen bevoegdheidsclausule is overeengekomen, maar dat de bevoegdheid van de Hongaarse rechter volgens haar kan worden vastgesteld op basis van artikel 7, punt 1, onder a), van de Brussel I bis-verordening.

Beslissing van de rechter in eerste aanleg

Bij beslissing [OMISSIS] heeft de Egri Járásbíróság de procedure wegens onbevoegdheid beëindigd. In zijn beslissing heeft de rechter in eerste aanleg opgemerkt dat de bevoegdheid van de Hongaarse rechter niet kan worden

vastgesteld op grond van de algemene bepalingen van de artikelen 4 tot en met 6 van de Brussel I bis-verordening. Volgens de rechter in eerste aanleg kan de bevoegdheid van de Hongaarse rechter evenmin op basis van artikel 7, punt 1, onder a), worden bepaald. In dit verband heeft deze rechter rekening gehouden met overweging 16 van de Brussel I bis-verordening, volgens welke er naast de woonplaats van de verweerder alternatieve bevoegdheidsgronden mogelijk moeten zijn, gebaseerd op de nauwe band tussen het gerecht en de vordering of de noodzaak een goede rechtsbedeling te vergemakkelijken. Het bestaan van een nauwe band moet zorgen voor rechtszekerheid en de mogelijkheid vermijden dat de verweerder wordt opgeroepen voor een gerecht van een lidstaat dat voor hem redelijkerwijs niet voorzienbaar was. De rechter in eerste aanleg is ervan uitgegaan dat in het algemeen de woonplaats van de verweerder bepalend is voor de rechterlijke bevoegdheid en dat alleen een op een nauwe band gebaseerde alternatieve bevoegdheidsgrond in aanmerking kan worden genomen. Tegen deze achtergrond heeft de rechter de contractuele verhouding in haar geheel onderzocht en artikel 7, punt 1, onder a) en b), van de Brussel I bis-verordening uitgelegd. Daarbij hechtte hij belang aan de lidstaat waarmee de overeenkomst in haar geheel en wat haar specifieke kenmerken betreft het nauwst verbonden is. Op basis van de documenten waaruit de naleving van de prestaties blijkt en de huurovereenkomst heeft hij tevens vastgesteld dat er vanuit het oogpunt van de rechterlijke bevoegdheid op basis van de plaats van uitvoering een nauwe band met de Slowaakse Republiek bestond.

Beslissing van de rechter in tweede aanleg

Bij beslissing [OMISSIS] heeft de Egri Törvényszék (rechter in tweede aanleg Eger, Hongarije), als appelrechter, de beslissing van de rechter in eerste aanleg gewijzigd en verklaard dat de procedure niet hoefde te worden beëindigd. Volgens de rechter in tweede aanleg is de Hongaarse rechter bevoegd op grond van artikel 7, punt 1, onder a), van de Brussel I bis-verordening. Hij hield daarbij rekening met het feit dat volgens de vordering de eiseres haar contractuele verplichting was nagekomen, maar dat de verweester haar tegenprestatie niet was nagekomen. Hieruit volgt dat de verbintenis die aan de eis ten grondslag ligt, de geldelijke tegenprestatie is die door de Slowaakse verweester is aangegaan. Volgens de rechter in tweede aanleg moet in de regel worden aangenomen dat de plaats van nakoming van de geldelijke tegenprestatie de plaats is waar de schuldeiser (dat wil zeggen de Hongaarse verzoekster) zijn woonplaats heeft, tenzij in de overeenkomst anders is bepaald. In dit verband verwees hij naar de nationale wetgeving, namelijk artikel 6:44, lid 1, van de a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Wet V van 2013 houdende het burgerlijk wetboek; hierna: „burgerlijk wetboek”). Volgens de beslissing van de rechter in tweede aanleg is niet relevant met welke lidstaat de overeenkomst in haar geheel en wat haar specifieke kenmerken betreft het nauwst verbonden is, maar waar de verplichting waarop de vordering is gebaseerd, namelijk de betaling van de huur (de betaling van geld), moet worden nagekomen. De rechter in tweede aanleg verklaarde dan ook dat de verbintenis die aan de eis ten grondslag

ligt uitsluitend betrekking heeft op een geldelijke betaling die in Hongarije had moeten worden verricht.

Niettegenstaande de beslissing van de rechter in tweede aanleg wenste verweerster niet voor de Hongaarse rechter te verschijnen, maar verzocht zij om een prejudiciële verwijzing. Verweerster heeft betwist dat de rechter in tweede aanleg de plaats van nakoming van de prestatie en die van de tegenprestatie afzonderlijk heeft onderzocht, en dat hij de rechterlijke bevoegdheid uitsluitend heeft bepaald op basis van de plaats van nakoming van de „verbintenis die aan de eis ten grondslag ligt”, dat wil zeggen die van de tegenprestatie. In dit verband heeft verweerster de verwijzende rechter verzocht het Hof te verzoeken om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 7, punt 1, onder a), van de Brussel I bis-verordening met betrekking tot de vraag „of in het geval van overeenkomsten waarin meerdere handelingen moeten worden verricht, de plaats van uitvoering van de prestatie en die van de geldelijke tegenprestatie waartoe de partijen bij de overeenkomst zich hebben verbonden, afzonderlijk moeten worden onderzocht, en zo ja, wat dan als het specifieke kenmerk van de overeenkomst moet worden beschouwd en op welke basis de rechter van de plaats van uitvoering moet worden bepaald”. Volgens verweerster is de plaats waar de verhuur van de betrokken machines moet plaatsvinden, in casu in de Slowaakse Republiek, het specifieke kenmerk van de overeenkomst voor de verhuur van machines. Verweerster wees er ook op dat de tegenprestatie niet in forint was vastgesteld, maar in euro, die alleen in de Slowaakse Republiek de officiële munteenheid is.

Unierecht

Overeenkomstig overweging 15 van de Brussel I bis-verordening moeten de bevoegdheidsregels in hoge mate voorspelbaar zijn, waarbij als beginsel geldt dat de bevoegdheid in het algemeen gegrond wordt op de woonplaats van de verweerder. De bevoegdheid moet altijd op die grond kunnen worden gevestigd, behalve in een gering aantal duidelijk omschreven gevallen waarin het voorwerp van het geschil of de autonomie van de partijen een ander aanknopingspunt wettigt. Voor rechtspersonen moet de woonplaats autonoom worden bepaald om de gemeenschappelijke regels doorzichtiger te maken en jurisdictiegeschillen te voorkomen.

Volgens overweging 16 „[moeten er n]aast de woonplaats van de verweerder [...] alternatieve bevoegdheidsgronden mogelijk zijn, gebaseerd op de nauwe band tussen het gerecht en de vordering of de noodzaak een goede rechtsbedeling te vergemakkelijken. Het bestaan van een nauwe band moet zorgen voor rechtszekerheid en de mogelijkheid vermijden dat de verweerder wordt opgeroepen voor een gerecht van een lidstaat dat door hem redelijkerwijs niet voorzienbaar was. Dat is met name belangrijk bij geschillen betreffende niet-contractuele verbintenissen die voortvloeien uit een inbreuk op de persoonlijke levenssfeer of op de persoonlijkheidsrechten, met inbegrip van smaad.

In artikel 4, lid 1, van de Brussel I bis-verordening staat dat, „[o]nverminderd deze verordening [...] zij die woonplaats hebben op het grondgebied van een lidstaat, ongeacht hun nationaliteit, [worden] opgeroepen voor de gerechten van die lidstaat”.

In lid 2 heet het dat „[v]oor degenen die niet de nationaliteit bezitten van de lidstaat waar zij woonplaats hebben, [...] de regels voor de rechterlijke bevoegdheid [gelden] die op de eigen onderdanen van die lidstaat van toepassing zijn.”

In artikel 5, lid 1, van verordening nr. 1215/2012 staat het volgende te lezen: „Degenen die op het grondgebied van een lidstaat woonplaats hebben, kunnen slechts voor het gerecht van een andere lidstaat worden opgeroepen krachtens de in de afdelingen 2 tot en met 7 van dit hoofdstuk gegeven regels.”

Lid 2 bepaalt het volgende „In het bijzonder zijn de nationale bevoegdheidsregels waarvan de lidstaten de Commissie krachtens artikel 76, lid 1, onder a), in kennis hebben gesteld, niet van toepassing op personen als bedoeld in lid 1 van dit artikel.”

Op grond van artikel 7, punt 1, kan „[e]en persoon die woonplaats heeft op het grondgebied van een lidstaat, [...] in een andere lidstaat voor de volgende gerechten worden opgeroepen:

- a) ten aanzien van verbintenissen uit overeenkomst, voor het gerecht van de plaats waar de verbintenis die aan de eis ten grondslag ligt, is uitgevoerd of moet worden uitgevoerd;
- b) voor de toepassing van deze bepaling is, tenzij anders is overeengekomen, de plaats van uitvoering van de verbintenis die aan de eis ten grondslag ligt:
 - voor de koop en verkoop van roerende lichamelijke zaken, de plaats in een lidstaat waar de zaken volgens de overeenkomst geleverd werden of geleverd hadden moeten worden;
 - voor de verstrekking van diensten, de plaats in een lidstaat waar de diensten volgens de overeenkomst verstrekt werden of verstrekt hadden moeten worden;
- c) punt a) is van toepassing indien punt b) niet van toepassing is;

Hongaars recht

Volgens artikel 6:37, lid 1, van het burgerlijk wetboek is, tenzij in dit wetboek anders is bepaald, de plaats van uitvoering van de prestatie de plaats waar de schuldenaar is gevestigd op het tijdstip waarop de verbintenis is ontstaan of, bij gebreke daarvan, de plaats waar hij zijn statutaire zetel heeft, of, indien het een

natuurlijke persoon betreft, de plaats waar hij zijn woonplaats, of bij gebreke daarvan, zijn gewone verblijfplaats heeft.

Overeenkomstig artikel 6:44, lid 1, van het burgerlijk wetboek is de plaats van uitvoering van een geldelijke verbintenis in geval van contante betaling de plaats waar de schuldeiser gevestigd is op het tijdstip dat de verplichting is ontstaan, of bij gebreke daarvan, de plaats waar hij zijn statutaire zetel heeft, of, indien het een natuurlijke persoon betreft, de plaats waar hij zijn woonplaats heeft, of bij gebreke daarvan, zijn gewone verblijfplaats. Indien de schuldenaar de geldelijke schuld niet contant betaalt, is de plaats van uitvoering van die verbintenis de plaats van het filiaal van de bank die de betaalrekening van de schuldeiser beheert op het tijdstip dat de verbintenis is ontstaan, of, bij gebreke daarvan, de plaats van haar statutaire zetel. Indien de schuldeiser op het tijdstip waarop de verbintenis ontstaat meerdere betaalrekeningen heeft, heeft de schuldenaar het recht om de plaats van uitvoering te kiezen.

Motivering van het verzoek om een prejudiciële beslissing

Volgens het Hongaarse procesrecht, met name artikel 181, lid 1, van het wetboek van burgerlijke rechtsvordering, geeft de rechter, wanneer de verweerder geen verweerschrift indient, noch een document waarin hij zich beroept op verrekening, of indien de rechter dit afwijst, ambtshalve en zonder terechtzitting een beslissing waarbij de verweerder wordt veroordeeld tot hetgeen werd gevorderd in het verzoek dat hem is betekend of ter kennis gebracht, tenzij de procedure moet worden beëindigd. Verweester heeft, gelet op de juridische interpretatie van de rechter in eerste aanleg, die niet relevant mag worden geacht, geweigerd om nog in het geding te verschijnen en heeft in haar verweerschrift alleen een procedurele exceptie met betrekking tot de bevoegdheid opgeworpen, die volgens bovengenoemde beslissing van de Egri Törvényszék als rechtbank in tweede aanleg ongegrond was. Bijgevolg moet in de onderhavige zaak een beslissing worden gegeven waarbij de verweerder wordt veroordeeld zoals gevorderd, aangezien de exceptie van onbevoegdheid ongegrond is. Hoewel tegen de beslissing van de Egri Törvényszék in zijn hoedanigheid van appelrechter geen hoger beroep kan worden ingesteld, heeft verweester de gegrondheid ervan betwist. Volgens de rechter in eerste aanleg rijst een nieuwe uitleggingsvraag die van algemeen belang is voor de uniforme toepassing van het Unierecht, namelijk of bij de uitlegging van artikel 7, punt 1, onder a), van de Brussel I bis-verordening moet worden onderzocht met welke lidstaat de overeenkomst in haar geheel en wat de specifieke kenmerken ervan betreft het nauwst verbonden is, dan wel of in het geval van overeenkomsten waarin meerdere handelingen moeten worden verricht, de plaats van uitvoering van de door de partijen overeengekomen prestaties afzonderlijk kan worden onderzocht.

Hoewel in zaak C-526/23, VariusSystems, de vraag waarover het Hof zich moest uitspreken een andere was, wordt daarin aangegeven dat de Brussel I bis-verordening is gericht op het creëren van eenvormigheid van de regels inzake jurisdictiegeschillen in burgerlijke en handelszaken, door te voorzien in

bevoegdheidsregels die in hoge mate voorspelbaar zijn, en dus een doelstelling van rechtszekerheid nastreeft die de rechtsbescherming van de in de Europese Unie gevestigde personen wil vergroten door te verzekeren dat de eiser gemakkelijk kan bepalen welk gerecht hij kan aanzoeken en de verweerder redelijkerwijs kan voorzien voor welk gerecht hij kan worden opgeroepen (arrest van 14 september 2023, EXTÉRIA, C-393/22, EU:C:2023:675, punt 26 en aldaar aangehaalde rechtspraak). In het arrest VariusSystems werd evenmin aan de orde gesteld dat de eiser, naargelang van de plaats van uitvoering van de prestatie, de rechterlijke bevoegdheid eenvoudigweg baseerde op de plaats van betaling van de honoraria voor de ontwikkeling van software als plaats van uitvoering van de tegenprestatie.

Verzoekster vordert bij de Hongaarse rechter alleen betaling van de huur. Aangezien verweester niet voor deze rechter is verschenen, zijn de gedetailleerde gronden van haar verweer niet bekend, zodat – uitgaande van de beschikbare documenten – het „voorwerp van het geschil” als bedoeld in overweging 15 van de Brussel I bis-verordening, „de nauwe band tussen het gerecht en de vordering” als bedoeld in overweging 16 en de „verbintenis die aan de eis ten grondslag ligt” als bedoeld in artikel 7, punt 1, onder a), de in het geding gevorderde huur is, waarvan de plaats van betaling Hongarije is. Gelet op de contractuele betrekking in haar geheel kan de plaats van uitvoering van de tegenprestatie echter niet als een specifiek kenmerk worden beschouwd en resulteert deze niet in een nauwe band. In het geval van contractuele betrekkingen moet de tegenprestatie normaal gesproken worden betaald op de plaats van de woonplaats van de eiser die zijn recht uitoefent of op zijn bankrekening. Tegen deze achtergrond dient het Unierecht te worden uitgelegd om te bepalen of de algemene bevoegdheidsregels op basis van de woonplaats van de verweerder op passende wijze worden toegepast wanneer de bijzondere bevoegdheidsregels aldus worden uitgelegd dat de verschillende onderdelen van de overeenkomst met het oog op de bevoegdheid bijzondere fora mogelijk maken.

Gelet op een en ander is het met voor de uniforme oplossing van bevoegdheidskwesties noodzakelijk een prejudiciële procedure in te leiden en de in het dictum gestelde vragen te beantwoorden. [OMISSIS]

[nationale procesrechtelijke overwegingen]

Eger, 26 september 2025.

[OMISSIS]

[ondertekening]